

דבר אחר אמר רבי אבא פתח ואמר (שר ה) אתי מלכונן כליה אתי מלכונן תבואי בא וראה אויל להם לבני אדם שלא יוזעום ולא משגיחים בכבוד אדונם שלמדנו אמר רבי יצחק בכל יום ויום יצאת בת קול נפקת חורב ואומרת אוי להם לבריות מעבודת רבונם אוי להם לbam לבירות מעלבונה של תורה!

שאמր רבי יהודה כל מי שמשתדל בתורה בעולם הנה ומsegel מעשים טובים יורש עולם שלהם וכל מי שלא משתדל בתורה בעולם הזה ולא עושה מעשים טובים לא יורש לא זה ולא זה והרי שנינו יש מי שירש עולם כמי מקומו וכפי מה שראוי לו אמר רבי יצחק לא שנינו אלא במישайн לו מעשים טובים כלל.

אמר רבי יהננה אלמלא היה יודעים בני אדם את האהבה שהקדוש ברוך הוא אוהב את ישראל הי שואים כמו כפריר לרדרך אחוריו שנינו בשעה שירד יעקב למצרים קרא הקדוש ברוך הוא לפמליה שלו ואמר להם כלכם רדו למצרים ואני ארד עמכם אמרה שכינה רboneי קעולים יש צבאות בלי מלך אמר לה אתי מלכונן כליה מלכונן ממקום העדן שמלכון בכל מעשיין כליה זו שכינה שהיא כמו כליה בחופה והולך זה כמו זה שנינו אמר רבי יהודה מה זה שפטותם במדבר זו ויהי ביום כתلت משה כתוב כתוב כתلت ביום שגנסה כליה לחפה ושכינה זו הכליה.

אתי מלכונן כליה - ממקום בית המקדש שלמעלה. פירושו מראש אמרת מה - מראש של מי? מראשיהם של בני האמונה ומי

דבר אחר ר' בא פתח ואמר (שיר השירים ד) אתי מלכונן כליה אתי מלכונן תבואי תא חזין ווי לוז בני נשא דלא ידעין ולא משגיחין בפולחנא דמאייהון דתניא אמר רבינו יצחק בכל יומא ויומא בת קול נפקת מטורא דחויב ואמרה ווי לוז לבני נשא מפולחנא דמאייהון ווי לוז לבני נשא מעלבונה (דף ה ע"ב) דאוריתא דאמר ר' יהודה כל מאן דaszfeld באורייתא בהאי עלמא ומיטיגל עובדין טבין יritten עלמא שלימא. וכל מאן דלא אשפدل באורייתא בהאי עלמא ולא עbid עובדין טבין לא יritten לא האית לא האי ולא hei וזה אמרת תנן אית מאן דירית עלמיה כפום אהיריה וכפום מה דחזי ליה. אמר רבי יצחק לא תנן אלא מאן דלית ליה עובדין טבין כלל.

אמר רבי יהודה אלמלא הוא ידעין בני נשא רחימותא דרחים קדשא בריך הוא ליישראל הו שאגין בככירה למדת אבותריה. דתניא בשעתא דנתת יעקב למצריים קרא קדשא בריך הוא לפמlia דיליה אמר להז, כלכון חותם למצרים ואני איהות עמכון אמרה שכינתא רבונא דעלמא אית צבאות ולא מלכא אמר לה אמר מלכון כליה מלכון: מאי דען, אתי מלכונן כליה מלכון מאיתרא דען, דמלוכן בכל עובדי. כליה: דא שכינתא דהייא כליה בחופה ואזלא היא כהא דתניא אמר רבי יהודה מאי דכתיב (במדבר ז) וכי ביום כתلت משה כתلت כתיב כתلت כתלה לשוחפה ושכינתא דא היא כליה.

אתי מלכונן תבואי מאתר כי מקדשא דלעילא פשור מראש אמרת מה מראה מראש אמרת מה מהתניא. מראשיהם דבני מהימנותה. ומאן